

Det sidste problem, jeg vil nævne, er, at man jo på mange punkter fraviger kravet om dobbelt strafbarhed, altså at vi tillader nogle indgreb her for forbrydelser, som ikke er strafbare i Danmark. Det betyder altså, at man kan risikere i Danmark at blive udsat for indgreb for noget, som vi i Danmark har fundet ikke er strafbart, og det synes jeg burde give anledning til mange flere overvejelser.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Fru Line Barfod siger jo – og det er hele Folketinget vel enig i – at man dels kan konstatere, at grænseoverskridende kriminalitet er stigende, dels at det skal bekæmpes, og det skal forhåbentligt også, går jeg ud fra, gøres grundigt.

Nu er der et samarbejde her mellem 25 EU-lande inden for Europol og inden for Eurostat og også her tilsvarende med fuldbyrdelse af straffe idømt i andre lande, udlevering af bevismateriale osv.

Det gode spørgsmål er: Når fru Line Barfod ikke vil det her, men taler så smukt om alt det, der skal gøres med at bekæmpe kriminalitet og begrænse det osv., hvordan skal det så gøres?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det skal gøres på en måde, så man samtidig sikrer retssikkerheden. Det skal gøres, så man sikrer, at folk, der bliver mistænkt, kan være sikre på at få en retfærdig rettergang, og at vi også sikrer, at man har en ordentlig mulighed for at forsvare sig.

Når man gennemfører alle de her mange rammeafgørelser, hvor man, hvis man er i Danmark, kan risikere, at det er en domstol nede i Grækenland eller Litauen eller et andet sted i Europa, man skal forsvare sig over for, så mangler vi stadig væk regler for, hvordan man overhovedet får mulighed for det.

Der mener jeg, at man er nødt til at starte omvendt og sige, at hvis vi ønsker i så stort et omfang at kunne foretage tvangsindgreb i landene, så må vi starte med at se på retssikkerheden, starte med at se på, hvordan vi overhovedet sikrer, at man kan komme til at føre sin sag på en ordentlig måde, at man kan forsvare sig ved begge landes retssystemer så at sige på en gang, eller hvordan man nu finder frem til, at sagen skal foregå.

Det kræver, at man starter med at undersøge, hvordan forholdene er i de enkelte lande, og

hvad det er for nogle retssystemer, de har, i stedet for bare at starte med at sige: Nu åbner vi for det hele, og så håber vi på at løse problemerne hen ad vejen, som de opstår.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Jeg går ud fra, at fru Line Barfod erkender, at der er et vist fundament af retssikkerhed og gældende regler EU-landene imellem; det er ikke en bananrepublik eller lignende, vi taler om, der er et vist grundlæggende niveau i det her – og så kan det være forskelligheder i de enkelte lande.

Lad mig så spørge om et konkret tilfælde: En forbrydelse begået i Litauen – Litauen er fru Line Barfod meget optaget af – af en litauer, og efter litauisk domstolspraksis/retspraksis bliver der idømt en bøde på 50.000 kr. Denne litauer opholder sig i Danmark. Hvordan skal de der 50.000 kr. hentes hjem med retssikkerhed? Skal der køres en ny retssag i Danmark? Og hvad skal den i givet fald falde ud til? Eller skal vi ikke være Litauen behjælpelig med at inddrive de penge, som er idømt efter litauisk ret?

Kl. 14.55

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Først om det med bananrepublik: Jeg mener ikke, at de europæiske lande er bananrepublikker, jeg mener heller ikke, Danmark er en bananrepublik, men der er regler, vi har i Danmark, som for en del af de andre EU-lande vil være noget, der er i strid med de principper, de har sat op.

Det system, man har på strafferettens område, er meget forskelligt, historisk, kulturelt osv., og bare at harmonisere det hele uden overhovedet at sætte sig ind i, hvad der er baggrunden for de forskellige retssystemer, vil altså give masser af konkrete problemer.

Problemet er, at man har anvendt den metode, man brugte, da man lavede det indre marked for økonomien, og så siger man: Det gør vi også bare for strafferetten; vi starter med at åbne det hele, og så håber vi på, at vi kan løse problemerne hen ad vejen. Det er der, vi løber ind i de store problemer, fordi vi ikke er startet med at undersøge, hvad det er for nogle systemer, der er.

Man kan så komme med masser af gode eksempler, f.eks. hr. Helge Adam Møllers eksempel med betjenten, der blev dræbt under bankrøveriet, bøder osv., hvor man siger: Her kan det være fornuftigt. Men jeg mener, man er nødt til